

halo 14

David Gahan

První zprávy o Davidových zdravotních problémech a hlavně problémech s policií, přišli pár dní po odeslání minulého čísla do tisku. Proto o nich píšeme až nyní. Přinášíme vám překlad oficiálních informací získaných za pomoci přátel z Internetu (sám zatím nejsem připojen). Omezujeme se pouze na oficiální zdroje, z kterých je možné získat seriózní zprávy. Máte-li zájem o více, prosím napiště si do:

FC If You Want
Svitavská 3
678 01 Blansko

a vyžádejte si jejich fanzine číslo 4, který je celý věnován právě Davidu Gahanovi a jeho problémům, rozebíraných zahraničním tiskem.

Mute Liberation Technologies

Depeche Mode si dali pauzu, když strávili třetí část nahrávání v New Yorku, v Electric Lady Studios, kde skončili v polovině května. Všichni si dali letní prázdniny, než začnou zase konečně pracovat na konci srpna. Během této přestávky Martin píše další nové písně.

Jak všichni jistě víte, Dave byl zadržen 28. května a je povinen se dostavit k soudu 18. června. My už nemáme co více připojit a nebyly by ani dobré jakékoliv komentáře před jeho výslechem. Hlavní je, že Dave je v pořádku.

Někdo se ptá, zda tento incident jakkoliv ovlivní nebo pozdrží vydání nového alba. My ale nevidíme žádný důvod, proč by měl. Kapela si tak jako tak chtěla dát přestávku. Teď to vypadá tak, že nový materiál nebude vydán před rokem 1997, singl na Nový Rok a album během prvního čtvrtletí.

Los Angeles Reuter

David Gahan - zpěvák technorockové kapely Depeche Mode, byl podle policejního mluvčího zadržen v úterý po zřejmém předávkování kokainem a heroinem.

Gahan - zakládající člen hitparádově úspěšné kapely, byl odvezen do Cedars-Sinai Medical Center na ošetření po zkolabování v hotelu Hollywood. To oznámil Gabe Ramirez, mluvčí losangelského šerifa. Dále řekl, že policie našla něco, o čemž jsou přesvědčení, že je mix kokainu a heroinu. Našli to v koupelně hotelového pokoje, kde byl také nalezen Gahan.

Po propuštění z nemocnice, byl Gahan (34) pokutován za držení drog a zůstává pod vlivem kontrolních látek. Kauce činila 10.000 US dolarů s výslechem plánovaným na 18. června. Gahan řekl místní KCAL televizní stanici, že začal okamžitě docházet na protidrogový léčebný program.

Zde je ještě několik Internetových adres, na kterých snad můžete získat nějaké informace. Tyto adresy jsou z výše uvedených důvodů neověřené. Děkujeme za ně Martinu Paulovi.

[HTTP://WWW.PIMPF.COMLINE.COM/](http://www.pimpf.comline.com/)
[HTTP://WWW.DEPECHE.MODE.NET/](http://www.depeche.mode.net/)
[FTP://MUTELIBTECH.COM/LIBTECHPUB/](ftp://mutelibtech.com/libtechpub/)
[HTTP://WWW.COMLINE.COM/](http://www.comline.com/)
[HTTP://WWW.GOLD.NET/MUTE/](http://www.gold.net/mute/)

Jistec 1996

Z původních pěti lidí, kteří se měli nacpat do mé staříčké Škody 100, jsme nakonec z Prahy odjeli pouze ve dvou. Ostatní buď museli jet později, nebo na poslední chvíli odřekli. Celkem v pořádku jsme dorazili do tábora, oproti loňskému podzimu, kdy jsme jeli na víkend a několik hodin jsme se motali, než jsme dorazili samozřejmě na ten špatný břeh řeky Otavy. Takže jsme museli zpátky a přes Zvíkovský most na druhý břeh. Náš příjezd třičtvrtě hodiny po půlnoci tehdy překvapil všechny již dorazivší a mohutně se bavící návštěvníky.

No, ale letos se to obešlo bez problémů, i silnice byly docela prázdné na to, že bylo akorát po vysvědčení a všichni odjížděli na dovolenou. Zatím nás v táboře bylo celkem deset a to z pěti aut. Všichni tedy přijeli po dvou a strachovali jsme se, aby to takhle nešlo dál a aby se to Dáňovi vůbec vyplatilo, protože pronájem nebyl určitě nikterak levný. Raději jsme se hned ubytovali, pomalu se stmívalo a vypadalo to na déšť. Do večerní párty jsme se ale sešli do docela slušného počtu. Další dny pak přijížděli další a další, až se nás tam prostřídalo za těch deset dní něco kolem 130-ti.

Dáňa pro nás měl připravený bohatý program, ale většinu musel pro začátek vyloučit, jelikož každou hodinu přicházely nové a nové přívaly deště a byla i docela zima. Proto nám zůstala jen muzika a Člověče, napij se s kartami. A když zrovna nepršelo, tak se hrál nohejbal až do úplného zablácení. Ještě, že pro nás Dáňa za vydatné pomoci děvčat (nebo naopak) v kuchyni vařil čaj a teplá jídla.

Na konci tohoto víkendu jsme se všichni naskládali do aut, utvořili kolonu a společně s troubením a mohutným skandováním vyrazili do nejbližší větší hospody na fotbal. Nálada byla ohromná, teda před výkopem, a nervy napnuté k prasknutí. Co bylo po fotbale snad ani nebudu připomínat, prostě jen ČR - Německo 1:2. To ale ví snad každý.

V pondělí konečně trochu vysvitlo sluníčko. Rozhodli jsme se odložit plánovaný výlet na Hlubokou na další den a dnes se trochu vyvalovat a vystavovat se nebezpečným paprskům. Na koupání to ještě nebylo, ale někteří odvážlivci to zkusili i tak (a to i v 11 hodin v noci). Jiní zase vyrazili do Písku na nákupy a do plavečáku se osprchovat. Tam jim ale z důvodu rekonstrukce netekla teplá, takže jsme na tom byli stejně jako předím.

Na Hlubokou jsme jeli vlakem v počtu asi 60 i když do zámku nešli všichni. A na začátek nám ještě k tomu ujel vlak, takže jsme strávili 2 a půl hodiny v nádražní restauraci čekáním nejen na další vlak, ale i na jídlo, které jsme si objednali. Někteří se ho stejně nedočkali, tak to rychle doháněli u stánku s buřtama. V zastávce Hluboká pak ještě Franta Turek potkal svého tatínka (oba z Ostravy) a pak už se nic zvláštního nestalo, protože zase celou cestu přešlo.

Další výlet byl na Orlické lázně ze Zvíkova. Tam jsme zase popletli jízdní řád, tak jsme čekali hodinu a půl na zahrádce pod zámek na ten správný čas. V tu dobu už se alespoň trochu rozehřívало sluníčko, voda v Otavě začala být koupáníschopná a hlavně bylo víc možností,

jak se bavit. Pořád byl někdo na plácku a hrál buď nohec nebo volejbal. Nedaleko se na zem hodili trička jako brány a zápolilo se ve fotbale. Také se mohl rozdělat oheň a opékat buřty a hlavně na slunci uschly všechny mokré věci. Konečně nastávala ta správná rekreace a pohoda. Každý večer samozřejmě hrála hudba, při které jsme se všichni sešli a když pozdě v noci vše skončilo, mohli jsme si jen tak sednout na terasu a povídat si, zpívat nebo hrát třeba karty. Ta nálada je prostě neopakovatelná. Za těch deset dní se tam potkáte s tolika stejně nebo alespoň podobně smýšlejícími lidmi a se všemi máte dost času si popovídat. Kdo žádný tábor v jižních Čechách neokusil, ten má o čem přemýšlet na příští prázdniny. A to jsem ještě nenapsal o výletech do Plzně na sraz, na slavnosti na Zvíkov nebo o nechtěném koupání v šatech i botech a s nákupem jedné milé dívky z místních chat. To totiž nejde vyprávět, u toho se musí být.

Tomáš